

veringsloven indeholder ikke specifikke regler om tolkebistand, men efter gældende regler vil der altid blive anvendt tolk, hvis den person, der søges udleveret, ikke forstår eller taler dansk. Reglerne i udkastet til rammeafgørelse nødvendiggør derfor ikke ændringer af udleveringsloven på dette punkt. Det bør imidlertid administrativt præciseres, at politiet i forbindelse med iværksættelsen af undersøgelsen om, hvorvidt udlevering bør finde sted, orienterer den eftersøgte i overensstemmelse med reglerne i udkastet til rammeafgørelse, herunder om muligheden for at meddele samtykke til udlevering.

Artikel 13 i udkastet til rammeafgørelse vedrører varetægtsfængsling af den eftersøgte person. Efter bestemmelsen er det den judicielle myndighed i den anmodede medlemsstat, der i overensstemmelse med national lovgivning i dette land skal beslutte om en person, der er anholdt på grundlag af en europæisk arrestordre, skal varetægtsfængsles. Den pågældende kan løslades i overensstemmelse med national lovgivning, hvis den anmodede medlemsstat træffer de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at undgå, at den eftersøgte flygter, før der er truffet afgørelser om udlevering. Disse regler svarer som udgangspunkt til de gældende regler om frihedsberøvelse med henblik på udlevering. Det bør imidlertid i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen i dansk ret overvejes, om det i udleveringsloven bør præciseres, at de nævnte retsmidler skal kunne anvendes for ethvert forhold, der efter rammeafgørelsen kan medføre udlevering.

1995-konventionen indeholder regler om en forenklet behandling af sager om udlevering mellem medlemsstaterne i de tilfælde, hvor den, der kræves udleveret, har givet samtykke til udleveringen.

Reglerne om forenklet behandling af sager om udlevering er gennemført i udleveringslovens kapitel 3a.

Efter § 18a kan udlevering til et andet EU-land ske på grundlag af en eftersøgning i overensstemmelse med reglerne i kapitel 3a. Eftersøgningen skal indeholde oplysning om den eftersøgte person's identitet, tid og sted for den strafbare handling, dennes beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser samt den beslutning om anholdelse eller fængsling eller den dom, der danner grundlag for eftersøgningen med henblik på udlevering.

Bestemmelsen indebærer, at der ikke skal foreligge den i § 11 nævnte udleveringsbegæring, når den forenklede udleveringsprocedure anvendes.

Når eftersøgningen er modtaget, iværksætter politiet i henhold til § 18b uden ophold den undersøgelse, der er nødvendig for at afgøre, om betingelserne for

udlevering er opfyldt. Bestemmelserne i § 13, herunder om anholdelse og varetægtsfængsling, og i § 14 om beskikkelse af forsvarer, finder også anvendelse i forbindelse med den forenklede udleveringsprocedure.

Efter § 18c kan udlevering på grundlag af en eftersøgning kun ske, hvis den, der begæres udleveret, i et retsmøde meddeler samtykke til udlevering. Hvis den pågældende ikke meddeler samtykke til udlevering, finder de almindelige regler anvendelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at Danmark i forbindelse med ratifikationen af 1995-konventionen har tilkendegivet, at samtykke til udlevering kan tilbagekaldes efter reglerne i dansk ret.

Den, som begæres udleveret, kan endvidere give afkald på specialitetsreglen, ligesom vedkommende kan give samtykke til videreudlevering til et tredje EU-land. Et sådant samtykke kan ligeledes tilbagekaldes efter reglerne i dansk ret, jf. herved Danmarks ovennævnte erklæring i forbindelse med ratifikationen af 1995-konventionen.

Hvis den, som begæres udleveret, meddeler samtykke til udlevering, forelægges spørgsmålet om udlevering for justitsministeren til afgørelse. Finder justitsministeren, at betingelserne for udlevering utvivlsomt er opfyldt, kan udlevering iværksættes af politiet.

I henhold til § 18d kan der iværksættes anholdelse og varetægtsfængsling med henblik på at sikre udleveringens gennemførelse. Varetægtsfængsling skal som udgangspunkt ophæves, hvis udleveringen ikke har fundet sted inden 20 dage efter justitsministerens beslutning om udlevering.

Udkastet til rammeafgørelse indeholder i artikel 14 regler om, at den person, der begæres udleveret, kan meddele samtykke til udleveringen. Uanset om der er meddelt samtykke til udlevering, skal der imidlertid som hidtil træffes afgørelse om udleveringen, idet den judicielle myndighed i overensstemmelse med artikel 15 skal tage stilling til, om betingelserne for udlevering er opfyldt.

En europæisk arrestordre behandles derfor som udgangspunkt efter samme regler, uanset om der er meddelt samtykke til udlevering. Som nævnt ovenfor vil Justitsministeriet i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen overveje, om der kan være anledning til at ændre reglerne om behandlingen af anmodninger om udlevering. I de tilfælde, hvor der meddeles samtykke til udlevering, gælder der imidlertid særlige frister for, hvornår afgørelsen skal træffes, og hvornår udleveringen skal gennemføres, jf. nedenfor.